

ad huc et filium eius miseriam. Et
ambulantes eis in hemo per tres di-
es inuenerunt cellam ibi erat quidam
senex abbas cum duobus discipulis
suis. Et dum pulsarent insit ad eos
vnu de discipulis suis dicens. Qui
estis? quid queritis? responderunt ei.
De labore sumus. et volumus bndi-
ci a te et audire ubi mandata ei
ille senex dicens. Discedite vos. quia
michi non vacat. dicit ei. Rogamus
te suscipe nos in cella tua ut re-
pausemus modice. quia degimus la-
bore sumus. Et iterum mandat eis.
Discedite hinc. Ut quid ambula-
tis sicut vagi per hemo et non re-
detis in cella vestra. Et ipse repe-
runt supplicare dicens. Vespere
et ne a feris miseriam. suscipe
nos hac nocte tuam. Quia aliqui
precepit abbas ille discipulo suo
dicens. Duc eos in stabulum. Et
vespere facta. rogabant dicens.
Lumen nobis modicum prestet ut ui-
deamus ubi iace debeamus. Et non
eis recessit. Post modicum uero pe-
tebant dicens. prope deum ut modi-
cum aque nobis det. Tunc vnus ex
discipulis eius misericordia duc-
tus. absconse abbatis suo dicit ei.
Rogo nos ut nesciat abbas me-
us. De anona mea modicum pa-
nis do nobis et aquam. manserunt
sic tota nocte illa in terra.
Mane autem facta dixit angelus ad
vnu de discipulis eius. Rogo do-
minum abbate ut det nobis or-
torem. et hemo quid referre ei. Au-
diens hoc abbas ille quia aliquid
acceptum erat ab eis. mox descen-
dit. et obtulit ei angelus ille
cathinam que sustulerat ab illo
vno facta. Et accepto reclusit se.
et precepit illis ut ambularent.
Videns autem hoc facta ille qui eum

152
comitabat. et nesciens quia angelus
esset. indignatus est et dixit ei. Recede
de a me. non ultro iam tecum progre-
diam. Ecce quanta fecisti. Tu homini
illi tam bono et facta. qui non scru-
tantur caritate et gratia suscepit
cathinam rapuisse. et filium eius in-
terfecisti. et ista homini pessimo
qui deum non timet. nec animum con-
spicit sui ponit. nec alium misere-
ri dei dedit eum. respondit angelus
et dixit ei. Respondet tu rogasti de-
um ut ostendat tibi iudicia sua. Et
missus sum monstrare tibi. Ca-
thinam illo que de vno facta sustu-
li non erat de vno bono. et non
decebat ut vnu tam bonum facta
et bonum in cella sua aliquid de
malo habet. sed quod erat de ma-
lo venit ad malum. ut addat ei
in ruinam. filium autem eius non misere-
ci. quia si eum non miserecisssem. in hunc
nocte ipse preem suum occidisset.
Audiens hoc facta ille. recedit in facta
cathinam suam an pedes eius. cognos-
cens quia angelus domini esset. Qui sta-
tim recessit ab eo. At ille cog-
nit quia iusta sunt iudicia dei.
Erat quidam secularis homo
vnu filiam puillam. Ipse
vero conuerti cupiens comedant.
erat quidam pnti suo. et abiit ad
monasterium quod erat longe de ci-
tate signata duo miliaria. Et
ingressus proficiebat omne opus
monasterii. ita ut abbas eius ap-
prehendit eum quia ceteros qui in monasterio erant
diligent. eo quia fidelis esset et obe-
diens. Contigit autem post aliquot
tempus ut recordaretur caritatem filie
sue. et cepit contristari atque
affligi in se. Et cum per multos
dies hoc faceret. vidit eum abbas
eius turbulenti et dixit ei. Quod

habetis fr̄ q̄ sic tristis ambulat.
Dicit michi. et deus qui consolatur om̄s
dat tibi auxilium. Tunc ille p̄ ad ēs
cū lacrimis ad pedes eius dixit. ha-
beo unū filiū in ciuitate quē reliq̄
puerū. et recordatus affligor p̄
eū. Et noluit indicare ei q̄ puell
la eēt. Abbas uō eius ignorans
cūm. et nolens eū amittē q̄ nece-
sarius eāt mōstero dicit ei. Si di-
ligis eū vade et adduc eū huc et
sit tecū. Et abiens adduxit eā et
dicebat marina. Et nūciat ei no-
mē. et uocauit eā marinū. Et de-
dit eā ad discendas lras mōs-
terū et erat cū eis nullusq̄ agno-
uit de fr̄ibz q̄ puella eēt. sed uo-
cabat eā om̄s marinū. Et dum
eēt aīozū quatuordecim cepit eā
p̄r suus dōrē uiam dñi et dicebat
ei. Vide filia ne ullus agnoscat
mysteriū tuū usq̄ in finē tuū. et
solllicita sis ab insidijs diaboli ne
seducaris ab eo. et istud sc̄m mōs-
terū videat p̄ uos solū i cōspicu
xpi. et sc̄m angelozū eius. ne cū
impis eā dāpnationē accipi-
am. Et alia multa docebat eā
p̄ singulos dies et de regno celo-
rū. Dū autē sc̄m fuisset aīozū de-
cē et septē defunctus ē p̄r eius.
Remāsit autē hec sola in cella pa-
tris sui. et eāt obediēs om̄ibus
in mōstero ita ut abbatē suo et
ab om̄ibus diligeret. habebat autē
mōsteriū par bouū et curruū
et vicinū hēbat mare ubi erat
emporū. et ibant mōchi et affe-
bant que nācia erant mōstero.
Una uō die dicit abbas eius. fr̄
marine. quāe et tu nō vadis cū
fr̄ibz et adiunas eos. Que r̄n-
dit. iussisti p̄r. Erat autē i ipso
emporio pondociū. Cepit igit
fr̄ marine sepe p̄ge cū curro et

*uita Marini
Monachi
refertur in aply*

si fiebat tardius ad reuertendū ma-
nebat in ipso pondocio cū cōtū mō-
chis. Contigit autē p̄ insidias in-
fidias inimici ut ponder ille ha-
beret filia vni genē. ad quā ingres-
sus miles cōcubuit cū ea. et cōce-
pit puella de illo milite. Et dū
cogniti fuisset a p̄ntibz eius re-
perit affligē puellā dicentes.
Dic nobis de quo cōcepisti. r̄n-
dit eis. De illo mōcho qui dicit
marinū qui hic frequē cū curro
māsit ipse me cōpressit et ego
cōcepi. Stetit autē p̄reterit p̄-
tes eius ad mōsterū et dixerunt
abbati. Ecce dñe abba quid fecit
mōchus tuus marinū. quō de-
cepit filia m̄m̄. Dicit eis ab-
bas. Simite videamz si mani-
festa sunt que dicitis. Et ven-
iente eo dicit ei abbas eius. fr̄
marine hoc scelus opatus es
in filia eozū. Stans uō dūci-
us cogitauit intra se et inge-
missens dixit. Peccauit p̄r pe-
nitēciā ago huc p̄o ora p̄ me.
Ad iracūdiā autē cōmotz abbas
iussit eā cōtūdi et affligi et ait.
In ueritate dico. qz tu qui hoc
malū opatus es nō manebis i
hoc mōnasterio. Et iactauit eā
foras. Ip̄a uō nulli umq̄ cōfes-
sā ē m̄steriū suū. sed abiens
iactauit se cū foras mōsterij.
et iacebat sup̄ terrā in p̄mā
affligens se t̄j ip̄a peccasset.
et ab ingredietibz fr̄ibz pos-
tulabat ut uel vna bucella pa-
nis ei daret. hoc faciēs per
tres aīos non recessit de mo-
nasterio. Pondoms uō filia pe-
pit filiū masculū et ablacta-
uit. et adduxit eū m̄r puelle.
et dū iacet ibi cū mōsteriū di-
cit ei. Ecce fr̄ marine quō nos-
ti nullo filiū tuū. Et reliquit

ei ibi et abijt. **S**ca virgo suscipiens tñ p̄p̄m filium de ip̄a bucella p̄ans quā erigebat ab introitibus mōsteriū nutrebat filium alienū. **S**cm̄ ē hoc p̄ānos alios duos. postmodū autē vidētes fr̄es imā cōpūcti ingressi ad abbate rogare reperit ut eū reciperet in mōsteriū dūctos. **A**bbas indulget et suscipit fr̄em maritū. **E**cce quā p̄ am̄ sunt quā in p̄mā an̄ ianuā mōsteriū iacet. et nō recessit hinc. **S**uscipe eū in p̄mā. sicut dñs n̄r̄ ih̄c̄ xp̄s̄ dicit. **V**ix autē impotū ē ei ut iussit eū ingredi et vocauit ad se et ait. **P**z̄ tuus fuit vn̄ sc̄is qd̄ nosti. et puulū te introduxit in hoc monasteriū. nūc autē ingressus es cū filio qd̄ de adultēio habes. **V**n̄ oportet te penitenti. **G**raue em̄ p̄c̄m̄ fecisti. et hoc tibi iubeo. ut om̄s simūdiās tu solus cotidie facias et aquā ad nāia portas. et calciariū om̄s p̄ singulos dies tu p̄ficiās. om̄ibusq̄ seruiās. in hoc em̄ hēbis meā gr̄atiā. **S**ca uēo libenti aīo suscipiens om̄e opus qd̄ sibi iussu fuerit p̄ficiēbat. **C**ontigit autē eā m̄t̄ paucos dies dormire in domo. **C**ūtes autē fr̄es nūciauerūt abbati dīrentes. **S**fr̄ maritū defūctus ē. **D**icit ei abbas. **V**idete fr̄es quale p̄c̄m̄ fuit. ut nec merueit p̄mā. **S**ed tñ ite lauate eū et sepelite longe a mōsterio. **E**t euntes dñi lauat eū. cognouerūt qz̄ fem̄a esset. **E**t reperūt om̄s m̄ttē voces et tondētes se clamabāt quia talis cōfūsiō et paciēcia sc̄m̄ n̄c̄m̄ ē in ea cuius m̄steriū nullus agnouit. et sic ab eis afflicta ē

138
Et venētes cū lacrimis dicūt abbati. **A**bbas veni et uide fr̄es maritū. **D**icit eis. **Q**uid ē hoc. **F**ratres dicūt ei itē. **V**eni et uide mirabilia dei. et uide quid de te agas. **I**lle territus p̄rexit et venit ad corpus. **E**t leuās palliū vn̄ cōpūctū erat. iudit qz̄ mulier eēt. **E**t mox cecidit. et cepit suū p̄uocēbat in terrā et uociferābat dicens. **C**ōmū te p̄ ih̄m̄ xp̄m̄ dñm̄ ne me cōdep̄nes ante cōsp̄m̄ dei eo qd̄ affluerim te. qz̄ ignorās feci. **I**n dōm̄ina nō dixisti m̄steriū tuū. et ego nō cognoui in ueritate sc̄m̄ cōuersationē tuā. **E**t iussit sc̄m̄ corpus eius in monasteriū m̄t̄ oratoriū reponi. **E**adē uēo die puella arrepta a demōno uēit ad mōsteriū et confitebat̄ cūc̄ qd̄ admiserat et de quo cōcepisset. **E**t in septima die repausationis eius in dñō ibi m̄t̄ oratoriū liberata est a demōno. **A**udientes autē qui erant in ip̄o emporio. et uicina mōsteia q̄ faci fuerūt. accipietes cruces et terros cū ȳms et cantas et psalms b̄ndicētes deū uenerūt in eodē mōsterio. **E**t oratoriū ingressi ubi corpus eius requiescebat benedixerūt deū. **U**bi usq̄ mō xp̄s̄ oracōib̄ sancte uirginis multa facit mirabilia ad gl̄a laudē et gloriā nom̄is sui. qui cū p̄rē et sp̄ū sancto uiuit et regnat deus p̄ om̄ia secula seculorū Amen.

Explicit liber quintus de cōuersatione et institutiōe sc̄oz̄ p̄m̄.